

GAZETA TRANSILVANIEI

Redacţia şi Administraţia

— PIATA LIBERTĂTEI BRAŞOV. —
TELEFON 226.

Abonament anual 960 lei.
Pentru streinătate 800 lei.
Anunţuri, reclame, după tarif.

Fondată la 1838 de George Bariţiu

Apare de trei ori pe săptămână

Prin tine însuşi, cetăţene, şi pentru
tine la libertate, legalitate şi cinste.

Fiscalitate excesivă şi un sistem barbar de încasarea dărilor

— În atenţiunea ministrului de finanţe. —

Un fapt divers, pe care ziarul îl înscrie între atâtea altele, ne impune totuşi obligaţia de a reveni asupra lui.

Faptul divers l'am publicat sub titlul „oameni fără suflet” şi arăta nenorocirea petrecută într-o familie dintr-un sat al judeţului nostru, pe urma *munierii* de-a încasa „drepturile statului” prin agenţii ce amintesc pe trimişii turcilor în ţările valahe de altă-dată!...

Mama îmbrăncită la Primărie lasă, în groaza ei, copiii micuţi acasă — iar unul cade pe soba aprinsă şi capătă arsuri ce-i ridică viaţa. O tragedie într-o umilă casă de sătean român!...

Cel care-şi „face datoria de-a încasa drepturile statului” băgând groaza în familiile din satele pe unde „are putere să iaie şi să spânzure” poate fi acuzat de lipsa sentimentului cel mai elementar de umanitate. Ceea-ce este însă barbar — sistemul introdus la încasarea dărilor, vrem noi să combatem şi să înlăturăm.

Spiritul de excesivă fiscalitate porneşte de sus dela aceia cari conduc ţara astfel încât trebuie să distrugă pe cetăţean pentru a-i lua banii în dări grele că „nevoile statului” să fie acoperite.

Guvernul liberal, prin d-l V. Brăţianu, a înţeles ca, prin orice mijloc, să stoarcă bani dela contribuabili, pentru acoperirea bugetelor ticluite să dea excedente — dar, în acelaşi timp, împiedicând ori-ce avânt al factorilor productivi prin însuşi măsurile excesive fiscale luate şi prin politica economică nefelică care ni-a aruncat în criza grozavă de astăzi.

Guvernul actual continuă această politică de fiscalitate exagerată şi n'a făcut nimic pentru înlăturarea crizei care a sărăcit populaţiunea şi, în special, a pus pe agricultor în situaţia de-a nu avea cu ce face faţă impozitelor.

Avem astfel, deoparte, fiscalitatea excesivă, cu dări peste dări, cu impozite indirecte foarte grele — iar de altă parte o lume de contribuabili cari, prin muncă nu pot câştiga atât cât e nevoie să trăiască dar să mai şi plătească dările grele la care sânt supuşi.

În cazul special de care ne ocupăm: ţăranul a rămas cu grânele în hambar, neputându-le vinde pe preţurile de nimic ce i s'au oferit. Statul l'a lăsat pe agricultor pradă rezultatelor nefelicite ale speculaţiunii valutare, pradă tuturor factorilor de acaparare şi exploatare, fără a-i veni în ajutor sau să-i dea mijlocul de-a-şi valorifica munca şi produsele — şi tot statul vine să ceară dările, imediat, fără nici o avizare, fără amânare, să-i ia dacă de

Crăciun dacă n'are bani să plătească „d-lui receptor”!...

Am spus de repetate ori că politica guvernelor de până astăzi a dus la pauperizarea elementului naţional în Ardeal. Condiţiunile de trai ale ţăranului ardelean sânt altele decât ale celor de pe câmpiile mănoase ale Munteniei şi Olteniei.

Ţăranul nostru, econom de vite şi agricultor mic a fost lovit greu — prin politica vamală neghioabă, prin lipsa de organizare a exportului. Acest ţăran a suportat pierderile schimbului de coroane şi a fost aproape nimicită economia lui de vite prin exploatarea lipsei de export organizat, de către aceia cari, ca lăcustele, au căzut pe capul lui.

Astăzi, muncind din greu, după un an agricol mai bun, nu are bani fiind-că n'a putut valorifica produsele. Şi fiscal il sileşte să plătească, adăogând o grea sarcină imediată la mizeria atâtor nevoi pe cari nu le poate împlini. Siliţ va vinde ce are şi va rămâne mai sărac, ca înainte de războiu.

Dacă trebuie să se plătească dări — şi trebuie, pentru nevoile generale ale statului — înţelegem ca sistemul de încasarea dărilor să nu arunce groaza şi nenorocirea în satele noastre. Sistemul de astăzi este barbar. De ce nu se recurge la practica veche a sistemului trecut, când statul austro-ungar strângea dări grele dar agenţii lui nu aruncau doliul prin familiile nenorociţilor contribuabili.

Ministrul de finanţe de astăzi cunoaşte foarte bine acel sistem şi n'ar trebui să uite că nu inovaţiile nepotrivite mediului nostru ci practica veche poate aduce mai bune foloase statului.

În ori-ce caz, atrăgând atenţiunea d-sale asupra sistemului barbar de astăzi, credem cel puţin că va da ordin de potolire a zelului agenţilor fiscali în procedeele turceşti ce-au împrumutat — dacă nu s'a putut hotărâ să schimbe politica economică a d-lui V. Brăţianu, care ni-a dus la criza gravă în care se zbate ţara!

Din anchetele noastre.

Situaţia jalnică dela C. F. R.

Trenurile în nesiguranţă. — Cantonierii n'au lumină. — Picherii îi trimit după lumânări la biserică.

Mergem mersul racului. În loc de refacerea atât de trâmbiată, înaintăm în pas alergător spre distrugerea completă a tot ce mai avem.

Căile ferate şi-au ridicat tariful. În schimb: vagoane înecălzite, neluminate, întâzieri şi accidente de tren — cu duimul.

Refacere?

Ceea-ce am aflat zilele acestea dela un cantonier de cale ferată, — îmi părea la început imposibil. M'am convins însă că e adevărat.

În luna Noemvrie cantonierii n'au primit ulei (petrol) pentru lămpile de serviciu. Au căpătat în schimb câte două fackle de răşină, cari aprinse, după cum pretinde serviciul, se consumă în mai puţin de două nopţi. Cu câte două fackle însă cantonierii — între cari şi cantonieri la haltele de tren, — au fost nevoiţi să-şi facă serviciul întreagă luna Noemvrie.

La începutul lui Decemvrie au primit apoi, câte un chilogram de ulei, iar la jumătatea lunei iarăşi câte două fackle.

De atunci până azi... nimic. Aşa dară pe timp de aproape două luni şi jumătate cantonierii căilor ferate — cel puţin pe

distanţa despre care vorbesc (în jud. Târnava-mare), — au primit material de luminat, care folosit reglementar, ar fi fost dat gata în 5-6 zile.

Să nu ne mai surprindă deci multele accidente de cale ferată, când cantonierii n'au lumina necesară pentru semnale, fără de cari un tren nu poate finici odată în siguranţă. Viaţa atâtor călători, cari pentru un bilet scump, au ajuns victimele întunerului şi gerului din vagon, e lăsată în voia trenului, care aleargă în bezna nopţii pe lângă cantoanele îngropate în întunerec...

Refacere?

Închipuiţi-vă, ce va crede despre noi, streinul din Franţa, Anglia, Americanul, ori altă fiinţă dintr'o ţară civilizată în faţa unei astfel de situaţii?

În ţara petrolului, cantonierii primesc trenurile cu fackle de răşină. Dar numai atunci când au asfel de fackle. Altfel — caraghioslăc şi baljocură! — pe un întunerec de nu-ţi vezi degetul, cantonierii, fără lumină şi cu steguleţele de semnalat în mână, îi fac în întunerec impresia unor sinistre umbre, cari cobesc a rău în marginea trenurilor morţii.

Ce rost mai au cantoanele şi cantonierii pe marginea drumului de fer, când neprimind şi nefiind provăzuji cu ceea-ce le cere serviciul, nu şi-l pot îndeplini.

Se plângea un cantonier, că din lipsă de lumină, nu-şi poate face nici inspecţia pe linie, iar în eventuale cazuri de piedici sau defecte pe linie, noaptea stă imposibil în faţa lor.

Să te mai miri atunci de accidente, când trenurile hodorigite aleargă în afata nesiguranţă de-alungul şinilor, în marginea cărora cantonierii puşi în imposibilitate de a-şi face serviciul, îşi blastămă soarta, tremurând de greul răspunderii ce o au?...

Căci ei şi-ar face datoria, ei sunt mai conştii de chemarea şi răspunderea lor decât cei ce-i tratează cu atâta nepăsare şi indolenţă.

Criminală nepăsare din partea celor din fruntea acestei nenorocite instituţii!

Ca dovadă dau un caz al unui funcţionar, care nu se numără între cei mari. E vorba numai de un picher de cale ferată.

Când l-a rugat un cantonier să-i procure materialul de luminat, necesar serviciului, d-nul picher s'a scăpat cu un răspuns, care ar trebui să săgeteze urechile Direcţiei C. F. R.

— Du-te, — i-a spus, — şi ia-ţi lumânări din biserică!?

Nu-i poveste, ci e caz petrecut!

Aşi auzit, nenorociţi muritori, nevoiţi să vă încredeji viaţa în

Anul 1926 economic şi financiar

de prof. I. G. Munteanu.

II. Comerţul.

Ca şi agricultura şi industria, comerţul a suferit din aceleaşi cauze. Scumpirea continuă a traiului sleind mijloacele consumatorilor a micşorat daraverile. Mişcarea stăgând, negustorii nu şi-au putut plăti datoriile la scadenţă, de aci, proteste, moratorii şi falimente numeroase.

Cu privire la comerţul exterior se constată că în prima parte a anului 1926 balanţa comercială a fost pasivă. Prevăzând că tarifele vamale se vor ridica, negustorii s'au grăbit a importa mult, ca să poată introduce în ţară mărfurile streine sub tarifele vechi, mai scăzute. La finele lui Martie pasivul se urcă la trei miliarde lei. Peste vară şi pe toamnă, ţara fiind aprovizionată, s'a importat mai puţin. În schimb, esportul s'a ridicat şi a dat speranţe de mai mare ridicare pe viitor din cauza recoltelor favorabile. De aceea pe toamnă balanţa comercială a fost activă. La finele lui Octomvrie soldul activ depăşia două miliarde lei.

Însă către finele anului esportul a dat înapoi din cauza urcării taxelor de transport CFR. şi a leului.

Transporturile.

Pentru înlesnirea comunica-

ţiilor s'a făcut prea puţin în 1926. La sfârşitul lui Decemvrie ne aflăm cu căile ferate în aceeaşi stare ca la începutul lui Ianuarie — dacă nu mai rău. Deraerile şi accidentele se tin lanţ. În Octomvrie numărul locomotivelor se ridică la 2000 şi ne trebuiau 4000 locomotive, iar numărul vagoanelor de marfă era de 49.000 şi ne trebuiau 80.000. O îndeplire serioasă nu se poate face numai prin mijloacele normale.

La greutatea C. F. R. în primăvară s'au adus înapoi dela gurile Dunărei.

Finanţele.

În anul 1926 valuta a fost mai zbuicimată decât în ceilalţi ani de după războiu. Cursul devizelor noastre a variat cu sută la sută. În Maiu în Elveţia suta de lei scăzuse la 1.50 fr. aur, iar în Noemvrie s'a ridicat la 3 fr. aur.

Asemenea oscilaţii turbură adânc toată viaţa economică.

Cu sistemul de azi vom avea mereu ridicări mari la leu toamna, în toiul esportului, şi scăderi mari iarna, în epoca efectuării plăţilor în streinătate. Şi criza generală va urma înainte. De aceea se impune stabilizarea leului.

Banca naţională reducându-şi reescontul nu şi-a putut înde-

plini decât într'o măsură foarte restrânsă misiunea ei de regulator al creditului. Iar în urma politicii „prin noi înşine” a d-lui Vintilă Brăţianu, nu poate fi vorba de credite însemnate în streinătate. Consecinţele: intensificarea lipsei de bani, agonia creditului comercial, dobânzile ridicate, producţia împiedată.

Finanţele publice se prezintă mai bine. Incasările depăşesc cheltuelile. Aceasta însă, graţie unei fiscalităţi exagerate şi împrurării că în buget nu figurează la cheltueli tot ce ar trebui în o stare normală.

Din cele precedente rezultă că în anul 1926 nu s'a realizat un progres simţitor în lichidarea grelei moşteniri a războiului.

Ne aflăm într'o stare economică şi financiară mai rea decât ne aflăm în Vechiul Regat înainte de războiu. Situaţia ar fi azi cu mult mai bună dacă s'ar fi contractat un mare împrumut strein, cu scadenţa lungă. S'ar fi putut îmbunătăţi şi drumurile de fer, şi valuta, şi restul.

Să avem însă răbdare şi încredinţarea că, lucrând cu stăruinţă şi făcând economii, lucrurile se vor îndrepta şi România întregită va înflori.

vagoanele mortuare ale C.F.R.-ului? Dacă nu știți sau v-ați uitat, d-l picher vă avertizează: gândiți-vă la biserică și la lumanare! Și să-l credeți. E doară slujbaş al CFR.-ului, care cunoaște misterele trenurilor românești...

Cine mai poate spune că nu ne-am refăcut și că circulația trenurilor nu a ajuns la normal?! Balanța a ajuns la egal: s'au urcat tarifele, s'au sporit prețurile...

Pe unele distanțe ale liniei erăte se împarte însă regulat materialul de luminat. Pentru ce tantonierii de pe alte secțiuni sunt nevoiți ca luni de-arândul să-și fluture noaptea, pe întunec stegulețele de semnal, în fața trenurilor, pe cari nici nu le văd ci le aud numai uruind?!

Căci să se știe un lucru: situația nenorocită descrisă mai sus nu e un tablou luat după vre-o linie secundară, ci e starea adevărată, în care se află cantona de-arândul situate în marginea liniei ferate principale, care leagă Capitala cu punctele de frontieră.

Intrebăm deci: pentru ce nu se împarte materialul de luminat, absolut necesar, pe întreaga linie?

Ori vrea Direcția căilor ferate ca prin această măsură să împartă călătoria pe trenuri în zone mai mult ori mai puțin periculoase?

Nu cerem prea mult, când în schimbul tarifului urcat, pretendem măcar lumina de care depinde siguranța mersului trenurilor și viața călătorilor.

Măcar atâta semn și dovadă de... refacere.

Emanciparea femeii în Turcia.

Ministrul instrucțiunii publice turc a luat de curând o importantă deciziune cu privire la ridicarea nivelului intelectual al femeii turcă. El a hotărât să deschidă în curând cursuri publice pentru sexul feminin. Aceste cursuri vor avea mai multe secțiuni, unde se vor preda chestiuni de educație și asupra vieții sociale. Se pregătesc apoi un șir de reforme destinate să amelioreze situația femeii în Turcia, într-o creșterea de cluburi feminine.

O frumoasă serbare culturală

(La Mercheașa).

În seara zilei de 2 Ianuarie a. c. avut loc în comuna Mercheașa (jud. Târnava-Mare) o prea frumoasă serbare teatrală, dată de harnica tinerime adultă sub conducerea d-soarei inv. Ana Bărbăței.

Am asistat în viață la multe producțiuni teatrale de pe sate, pentru a-mi îmbogăți pe deoparte cunoștințele — căci multe poți învăța și la un teatru — iar pe de alta să culeg piese, cântece și declamări, spre a le pune la rândul meu în aplicare în comuna unde î-mi fac apostolatul, dar mărturisesc și aceasta nu cu gândul de-a măguli pe cineva, că nu am participat nici odată la o producțiune la care să se fi jucat piese așa de bine alese și așa de bine interpretate ca în simpatia comună Mercheașa.

"Ivan la țentru" comedie în 2 acte — a cărei acțiune dela început până la sfârșit e foarte comică — a înveselit mult publicul. Flăcăul Gheorghe Oancea a interpretat de minune rolul lui Ivan, pentru care lucrul a fost des aplaudat.

"Cinul-Cinul" comedia într-un act a bardului dela Mircești — pentru care fărâmișea de pe Târnave are un adevărat cult — a fost jucată și ea cu mult talent. S'au remarcat Vasile Boldea în rolul lui Graur, Ioan Surdilă în rolul boerului Sandu și Anica Bercan în rolul Smărăndiței, a cărei frumoasă voce a impresionat mult publicul.

S'a predat pe urmă sgduitoarea dramă în 4 acte "A dealul" a lui A. C. Racoviță. Piesa aceasta, dacă nu mă înșel, s'a publicat până acum numai în biblioteca de popularizare "Semănătorul" din Arad. Ea este un adevărat juvaer al literaturii noastre teatrale de după război și ar trebui ca toți luminătorii poporului s'o joace pe satele noastre, deoarece are un succes uimitor în dezvoltarea sentimentelor național-patriotice. Mai multă dragoste de neam și țară poți infiltra în sufletele țăranilor prin această piesă, decât prin conferințele cele multe pe cari — din nenorocire, adică din cauza stilului greu — nu le înțeleg.

Acțiunea se petrece într-un sat din Munții Apuseni unde preo-

tul Zaharie Mureșanu luptă cu un adevărat erou, contra persecuțiilor maghiare. Scena în care jandarmii cu pene alungă pe bărbății, femeile și copiii, cari veniseră să se închine la mormântul marelui lăncu la Tebea, e sfâșietoare. Vine războiul mondial în care Românii ardeleni sunt trimise cu sutele de mii să moară pentru o pajură blăstămată. Fiul preotului Mureșan, Axente, care era student la universitatea din Budapesta, pleacă și el pe front. Nu peste mult însă se întoarce rănit greu și moare în brațele mamei sale Anca.

Piesa se încheie cu revoluția din 1918 când poporul aruncă lanțurile robiei la pământ și când vitejii Regelui Ferdinand vin să pună stăpânire vecinică peste aceste plaiuri românești.

În comuna Mercheașa mi-a fost dat să văd pentru prima oară această piesă minunată — unică în felul ei — care a stors lacrimi din ochii tuturor auditorilor.

Succesul ei a fost însă nu numai al autorului ci și al diletanșilor, cari deși țărani — deci înarmați cu puține arme alețul-

tului — totuși au interpretat rolurile cu atâta precizie și cu atâta sentiment, încât își făcea impresia că vezi în fața ta pe niște adevărați artiști.

S'au distins: Gh. Schiopu în rolul părintelui Mureșanu, Vasile Boldea în rolul notarului, Ioan Bercan în rolul lui Axente, dar mai ales Gheorghe Bercan în rolul bătrânului neînfricoșat Gavrilă Moga, Anica Bercan în rolul atâtei de frumos al Letiției sora lui Axente, și Ana Niculescu care în rolul Ancei a jucat atât de natural și atât de duos încât a făcut ca sala să hohotească de multe ori în plâns. Păcat de atâtea talente vii că se pierd ca firele de măr-găritare prin năsip!

Manifestația aceasta culturală ne dovedește că la sate se muncește și că în comunele unde conducătorii sunt înțeleghători de chemarea lor, munca este pozitivă.

În comuna Mercheașa d-l părinte Morariu, d-l notar Bută, d-l inv-dir. Șerbănescu și d-soara inv. Ana Bărbăței dau dovadă că muncesc cu succes în ogrul, destul de înțelenit încă, al culturii naționale.

Ferice de comune cu așa conducători!

Palor, la 10 Ianuarie 1927.

Gheorghe Cernea, director școlar.

De-acum zece ani

Amintiri din pribegie

de Valeriu Crișan, preot.

— Urmare —

Sf. Maria 1916.

Epopeia neamului nostru românesc își încheie acum ultimul act plin de suferințe, lacrimi și dureri și începe un act nou plin de fapte și mai glorioase decât în trecut, căc poetul nostru ne-a spus sus și tare, că :

"In cartea vecinicii scrie
Că țări și neamuri vor pieri,
Iar scumpă noastră Românie
În vecl, în vecl va înflori!"

După atâția secol de amară robie, după atâtea generații s'au stins în suflet cu dorul de a vedea înapoi unirea politică a Românilor din Ardeal cu patria mamă, iată că ne sosesc primii ostași, bălând la porțile, prin cari au trecut odată străbunii noștri, legionarii Români!

De vorbă cu moșneagul Iacob.

În ziua de 15/28 August 1916, sârbătoarea Adormirii Maicii Domnului, după ce am terminat Sf. Liturgie, mergeam spre casă, însoțit de câțiva săteni. Un moșneag bătrân cu părul alb și în ochi cu o bucurie nespūsă, mă oprește în loc și mă întreabă grăbit :

"Părinte, știi o noutate?"

"Ce, bade Iacove? — îl întreb eu, surprins și emoționat.

"Azi noapte a intrat România la noi prin toate trecătorile" — și în ochii moșneagului au început a se furișa lacrimi de bucurie!... Moșneagul își face cruce și mulțumește lui Dumnezeu, că l-a învrednicit a ajunge aceste zile!... O bucurie stră-

luceste în privirile celor cari sunt de față și uitându-mă cu deadinsul spre moșneagul Iacob, m'am gândit la bătrânul și drept Simeon, care se ruga lui Dumnezeu, că după ce văzură ochii lui mântuirea, care o a gătit înaintea feții tuturor popoarelor, — a văzut pe Mântuitorul lumii, acum să-l slobodească Dumnezeu după cuvântul său în pace!...

Mântuirea noastră se apropie!... Svonurile au luat flință și visul nostru de veacuri se va împlini. E sârbătoarea sfintei Mării, onomastica M. Sale Regina Maria, acum să-l slobodească Dumnezeu după cuvântul său în pace!...

Glasul ei de inger apărător al soldatului român răsună în toate unghiurile țării și inima ei de mamă arde de dragul fiilor ei, cari merg a aduce lângă sânul ei pe fiii înstrăinați. Maestate! Nădejde avem cu toții, că va veni o zi, când revenind lângă sinul de mamă toți lili României, Te vom numi: Împărăteasa tuturor Românilor! Și ochii ei plutesc în lacrimi de bucurie, când vede pe dorobanțul român îmbrătoșând cu căldură pe fratele său român din Ardeal. Slăvită să fie ziua 15/28 August 1916, când Românii din România încep a scrie cu sângele lor prima pagină a zilelor de aur, cari vor urma! Frate cu frate prinși în horă vor cânta cu mândrie :

"Să unim Români în plaiu
Ca pe timpul li Mihaiu"...

Fug autoritățile și streinii.

Vestea ce ne-o aduce moșneagul Iacob mi-o confirmă nu peste mult și alții. Jandarmii din Sebeș primesc ordin să se pacheteze și să se facă gata de plecare la drum. O stafetă se urcă sus la munte să ducă vestea și soldaților unguri dela pichetele "Văcarea" și "Țiganul" și "föispanului" Széll, care din întâmplare era la vânătoare în munții Făgărașului.

Plec imediat cu o căruță la părinții mei pentru a lua contact cu dâșii și a fi gata pentru orice eventualitate. Vestea întrării trupelor române în Ardeal a străbătut ca fulgerul pretulindenea. Ajungând în Ohaba găsesc pe părinții mei, cari îmi spun, că de vre-un ceas a trecut spre Făgăraș d-na vād. Maria Cernea care venea dela fiul dâșei dr. Octavian Cernea adv. în Zărnești. Dâșna spunea,

Un vis carpatin...

de prof. Valeriu Maximilian.

— Sfârșit. —

Fantoma îmi strânse mâna cu putere și atunci începu să simt vibrațiile energice ale gândurilor ei și să înțeleg glasul ei mut care îmi spunea c'o forță ext-aordinară de convingere, următoarele :

"Privește, copile, aceste locuri sfinte la cari sufletul omeneșc atât de greu încătușat de glie, nu s'a putut avânta nici când la înălțimile astea pentru ca să le poată adora așa după cum trebuiesc adorate. Privește aceste stânci, cât de tru faze străjuiesc ele din veacuri bătrâne aceste locuri în a căror liniște își dorm somnul de veci atâtea figuri venerabile ale strămoșilor tăi. Privește aceste isvorășe argintii, cari de veacuri își aruncă cristalele în abisuri vestind depărtărilor castitatea sfântă a spiritului ce stăpânește aceste locuri. Privește și gustă din farmecul acesta codri și a acestor poenițe tănuite în ale căror sânuși și-au trăit viața strămoșii tăi cucernici cari alergau aci de furia păcatelor barbare.

Gustă acest aer și ascultă aceste liniște, cari sunt de o castitate vecinică, deoarece sufletul încărcat de păcate nu a străbătut și nu va străbate nici când aceste înălțimi, căci aceste suflete nu pot trăi în casă și fug de liniștea sfântă..."

Lubește aceste locuri, cu dragostea caldă cu care le-au iubit strămoșii tăi! Inchină-te acestui templu grandios căci în criptele lui tănuite zac osemintele martirilor cari au sângerat și și-au dat suflarea din urmă murind cu dorul neînfrânt al libertății urmașilor lor! Lubește și inchină-te în fața acestui templu sfânt, căci în acest templu te simți cu adevărat în apropierea Creatorului!... Căci numai aci îți simți cu adevărat spiritul Lui, aci îi vezi cu adevărat mărirea Lui și numai aci îți poți concepte cu adevărat atot puternicia Lui! Adurți aminte deci întotdeauna de aceste locuri sfinte, copile!...

Lacrimile mă podidiră și nu îmi putui stăpâni un suspin... Atât mă simțiam de fericit în

acele clipe, cari mi au fost până atunci atât de streine de spiritul meu!...

Privirile îmi rătăciră în depărtări ceoșase, la marginea orizontului.

În adâncul sufletului un dor tainic începu să incolțască, un dor năbun de a vedea în zări cât mai îndepărtate, de a cuprinde cu privirile orizonturi necunoscute...

Fantoma îmi simți gândul și îndată codrii și stâncile din văi începură să se miște, să se micșoreze să se îmbrace într-un văl diafan de bură, până ce dela o vreme nu mai zăriam sub picioare decât pete mici și infinite de umbre sure și de lumini palide... În același timp la răsărit se ivi o pată de lumină ce creștea și se lărgia tot mai mult. La un moment dat avui impresia unei oglinzi uriașe al cărei luciu era perturbat de mișcări de pete mărunte sculpițoare și întunecoase. Din adâncuri auziam gemetul înăbușit al talazurilor...

Ne oprirăm în largul acestei oglinzi uiașe și privirile pătrunzătoare ale fantomei păreau că mă întrebau: "Ei, ce îți place mai mult, valurile codrilor noștri cu glasul lor de basme, ori gemetul vecinic al acestor talazuri răsvățite?"

"Geniule, — exclamai —, doresc cu neastămur atmosferă castă de vis a munților mei, decât monotonia acestei regiuni, care îmi provoacă pustietatea, nesiguranța, frica și fi-oni de groază, chiar. Înălțimile azure ale Carpaților mi s'drag, căci pe piscurile lor sufletul se simte liber și trăește într'o atmosferă de vis, de castitate și de basm, câtă vreme pe mare sufletul e chinuit de dorul patrii și căci marea nu i a patriei sale. S'buiciumul valurilor și coloritul variat al mării e superb de cele mai multe ori, dar totuși sentimentul pustietății vecinic te trimite la țarm..."

Atunci marea dispăru de sub noi, iar în zare mijiau siluetele puternicului lanț al Carpaților, pe cari îi doriaam atât de mult.

Câteva clipe ne oprirăm în mijlocul unei văi adânci inconjurate de un parapeț puternic de stânci. Glasul izvoarelor sueră tare și treamățul brezilor maestosi îmi plăceau în noaptea asta atât de mult, încât aș fi dorit ca să le ascult vecinic, să le aud în toate visurile mele...

Deodată simții pământ sub picioare și privind plaiurile din față recunoscu locul unde adormisem.

Fantoma mă privi cu un zâmbet de triumf care îmi spunea: "Ei vezi, farmecul acestor munți nu e când nu se va putea asemăna cu farmecul mării! Aspectul și atmosfera acestor regiuni nu și găsesc asemănare nicăieri!"

Acum te părăsesc și nu îți doresc alta decât să iubesc cu adevărat aceste regiuni, și să cauți a te adăni în tainele lor desore cari odată te vei convinge că ori cât vei trăci pe acest pământ, nu te vei simții nicăieri într'o atmosferă atât de mistică și atât de sfântă ca cea din aceste regiuni! De câte ori vei rătăci în umbrele codrilor ori pe piscurile tăcute ale acestor munți, spiritul meu vecinic va fi lângă tine, povestindu-ți cu drag din tainele acestor munți, cari până acum sunt atât de streine de sufletul tău. Adio!

Femei marinari. În portul italian Livorno a sosit zilele aceste vapoare sovietic "Karl Marx" al cărui echipaj se compune numai din femei. Singurul bărbat pe bord este căpitanul care a declarat reprezentanților presei că n'a avut niciodată un echipaj atât de harnic și care să-și îndeplinească datoria atât de costincios ca aceasta.

că vine din Zărnești, de unde azi noapte pela 3 oare au plecat cu trenul toți funcționarii streini de neamul nostru și că se aud tunurile și mitralierele spre pasul Branului, iar spre Cristian se vede un fum mare.

Arde Cristianu...

Plecând spre casă, întâlnesc pe drum trei fete din Berivoiu, cari au fost servitoare în Cristian, de unde și veneau acum. Ele ne spuneau, că aflându-se în sat o companie de soldați unguri, azi noapte au dat foc la toate casele românești din Cristian. Noaptea pela ora 2 nu fost sculași toți locuitorii, iar Românilor le-au spus să iasă din case și să-și scoală vitele din grajd și se uitau sermăni noștri Români cum li-se mistue truda și agoniseala lor de o viață! Ce nelegiuri, când te gândești că armata să nimicească avutul bieților Români nevinovați. Ne-au spus aceste fete, că a ars și casa, șura și grajdul sârmanului învățător Gherasim Popa, care tocmai atunci era în Mărgineni, satul lui natal, iar copiii erau în Cristian cu servitoarea lor. Mă gândeam eu, cum o să-i aduc la cunoștință această veste tristă, care o să-i sfășie inima de durere. Ne mai spuneau aceste fete, că au plecat pe la ora 4 dimineața toți Sașii din Cristian cu carăle încărcate și cu vitele, iar fabrica de spirt a

Înt Czell a fost incendiată tot de soldați și arde și acum. În ochii acestor fete lucea și acum un fior, din fiorul de groază ce li-l-au lăsat în suflet scenele înspăimântătoare, pe cari le-au văzut azi noapte. Deși sunt departe de acele locuri par înspăimântate și fiecare vorbă o rostesc după o respirație adâncă.

În Bucium vedem mai mulți feciori, foști soldați, cari acum erau adunați de jandarmii unguri, spre a-i duce înapoi la regimente. Cu ce inimă or fi plecat ei, gândindu-se la cei cari vin nu ca dușmani, din calea cărora trebuie să fugi, ci ca frați... Ajungând în sat, pe străzi vedem staționând grupuri-grupuri de oameni, cari comentau viu evenimentele și cu fețele pline de emoție ne întrebă, ce se mai aude pe acolo? Le spun totul și-i sfătuiesc să așteptăm în liniște evenimentele ce vor urma. În drum întâlnesc și pe d-l Gherasim Popa și spunându-i că tot avutul lui e prefăcut în cenuse, a început să plângă ca un copil. M'a întrebat de copii lui, despre cari numai atâta i-am putut spune, că au plecat din Cristian cu servitoarea, dar încolo știe-i bunul Dumnezeu, iar el a plecat întru căutarea copiilor, singura mângâiere ce o mai avea în lumea asta!...

— Va urma. —

Gânduri sănătoase

de dr. M. Suciu-Sibianu.

1.

Ce greșit este a se zice așa de des: *prea târziu* mai cu seamă atunci, când e vorba să faci o excursie, să practici un sport, să înveți ceva nou. Am cunoscut în Germania un general, care la etatea de 64 ani și-a câștigat doctoratul în medicină, un bătrân de 70 ani parcurge pe jos în 9 zile distanța Berlin-Viena — 720 km — ceea ce constituie un record. Aici la Brașov am cunoscut bătrânii de 60 ani, cari au învățat Ski, iar acum câteva săptămâni Louis Andrieux în Franța, vechiu deputat și reputat scriitor și politician își ia doctoratul în literă la 87 ani, Mirabeau a spus primul să nu pronunțăm nici-când cuvântul imposibil căci totul e posibil prin stăruință și voință, cu atât mai mult să ne ferim a zice *prea târziu*, căci într-adevăr comitem contra noi înșine o regretabilă greșală, care grăbește apropierea bătrâneții mai curând, cu zeci de ani mai curând, decât ar trebui ca să vie. Însă se mai cere ceva: *o viață igienică fără alcool și fără tutun și atunci regula generală ar fi că la 80 de ani ești încă complet capabil de muncă, nu cum vezi azi icicolo abia cazuri excepționale.*

2.

Una din cele mai spirituale anecdote, pe cari le-am cilit vre-odată, o povestește Regina Maria în impresiile ei din călătoria recentă în America, auzită de sărbătorita noastră regină la marele banchet al bancherilor americani din New-York. *Un bancher ce avea un ochi de sticlă perfect adoptat își întreabă clientul „ghicește carei ochiul artificial?” Răspunsul: „Ochilul stâng.” „Cum ai ghicit așa curând?” Răspunsul: „E singuru', care mai păstrează o licărire omenească.”* Să grijim și noi să nu dispără cu totul din ochii noștri, nobila licărire a bunătații omenești, preocupăți numai de gândurile ucigătoare ale vieții materiale sau politice.

3.

Tot Regina Maria cu talentul ei de scriitoare consacrată povestește în aceleași impresiuni

de călătorie — un lucru de alt-fel observat de toți cei, ce au avut ocazie să trăiască mai puțin sau mai mult în apusul Europei, — că oamenii par mult mai grăbiți mult mai preocupăți de executarea cât se poate de exactă a programului de muncă de peste zi. Iară prof. Simeon Mehedinți, fost ministru al instrucțiunii publice — unul din cei mai reputați pedagogi ai noștri spune în cartea sa nouă *„Școala muncii”* pe care o recomand cu căldură tineretului școlar a corpului didactic: *„Ceea ce caracterizează pe sălbaticii primitivi este lipsa de program, — de rânduală și de continuitate în muncă. Cu cât e cineva mai civilizat, cu atât trăește după un program mai sever: lucrează, mănâncă, doarme după ceasornic.”* — În lumina acestor adevăruri să ne desobocinim și noi a perde vremea fără rost — și a lucra după gust și întâmplare, căci numai munca exactă — precisă de program îți asigură progresul moral — și material — îți întărește voința și purifică caracterul.

NB. D-l dr. M. Suciu-Sibianu ne-a promis în fiecare săptămână un scurt articol de această natură, lucru pentru care ne exprimăm recunoștința noastră.

Convocare

Societatea „Vulturul Carpaților” din Brașov convoacă o adunare generală ordinară pe ziua de 23 Ian. 1927 la ora 3 d. a. în localul societății cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul Comitetului de pe anul 1926;
2. Propuneri de noi membrii.
3. Diverse propuneri.

La care suni rugăți toți membrii Soc. a lua parte.

Comitetul.

Ravagiile lupilor în Polonia. Din Vilna s'au primit știri că în regiunea Skut numeroase hoite de lupi au atacat mai multe localități de acolo. Mei multe turme de oi au fost sfășiate. Au avut să sufere și câteva gospodării sătești unde au fost măccărite multe c. pete de vite. În satul Osovi au fost înregistrate și victime omenești. Autoritățile au organizat numeroase vânătorii contra lupilor.

Un răspuns

Domnule Director,

Cu respect vă rugăm să bine voii a dispune să apară în prețiosul Dvs. ziar următorul răspuns.

Așa zisa „Societatea Tinerimea Română din Brașovul-vechiu”, prin glasul conducătorilor săi nerecunoșcuți de nimeni, în frunte cu domni: Vasile Prișcu, măcelar, în prezent înmanuator de recipise, A. Irimie, băiat de prăvălie, N. Balea, idem, L. Prișcu, care se crede om mare, cu toate că este tinerel și Gh. Jug'nar, băiat cu milităria făcută, măcelar, îndrănesc a da semn de viață prin frumosul articol fără titlu ce l'au publicat în care murindu-le laudătorii, se laudă singuri, zicând că ne pare rău că nu am fost „luaji în considerare” vezi Doamne.

Prin cele scrise de subsemnării în numărul de anul nou al „Gazetei Transilvaniei”, nu am contestat meșutul și stma de care se bucură „Soc. Junior Brașovecheni”, ca păstă toare a portului, obiceiurilor și datinelor strămoșești, atât de scumpe Românilor, doar am dat a se intelega, că putea a se a dresa tinerilor adevărați pentru un concurs. iar nu acestei Soc. inexistente

Au dânșii nerușinarea a a firma, că mai jos subscriși, am fi fost „asvârșiți” din prețiosa societate și că — vorba d'lor — „nu dă nimeni pe noi”. Ei bine, cerem să dovedească cu registrele, cari nu le au, când am fost membri în această Soc. nerecunoscută și fără statute și control; Soc. s'ar putea numii „Un grup de tineri români din Str. Bălților”, iar nu din întregul Brașovechiu. Mai adăugăm, că parte d'n acesti tineri îndrumează limerelul a nuse inscrie în Cercul de adulți „Sf. Gheorghe” din Brașovechiu, înființată în fiecare parohie de credincioși, în urma hotărârii întelepte a I. P. S. S. Mitropolitului Nicolae, într'un cuvânt sunt elemente, cari împiedecă ordinea pentru luminarea limeretului și a incintării pe acest teren

Brașov, la 14 Ianuarie 1927.

Președintele Soc. Tinerimii adulate „Sf. Gheorghe” din Brașovul vechi: Silivestru Persinar Gheorghe Puiu, v. președinte, I. Munteanu, casier, Negulici I. Petrișor N. controlor. Puiu D. Goncea T. Muntean Teofil. Florica N. Fiorea Petru.

O mulțumită

În ziua de 10 Ianuarie a. c. d-l dr. Gancevici medicul șef al Serviciului sanitar al orașului Brașov, ne-a înmănat, nouă Gheorghe Paulman s. comisar cl. I-a șeful comisariatului Circ. II-a și agentului special Vână Ionel din Prefectura Poliției Brașov „Crucea meritului Sanitar cl. II-a” pentru zelul și activitatea noastră ce am depus-o la descoperirea unei cantități mari de zaharină și depozite de vinuri, care preparau vinuri cu zaharină și alte substanțe toxice.

D-l medic Gancevici când ne-a înmănat aceste decorații, ne-a ținut o cuvântare scurtă, aducându-ne laude ca poliști cinstiți care am știut la timp a înăbuși fapte, care au adus foleaso cetățenilor consumatori învâitându-ne a lucra și de aci înainte cu aceiași dragoste și devotament în interesul general pentru reprimirea unor cazuri în interesul salubrității și sănătății publicului.

Noi ne-am gândit să răspundem cu viile noastre mulțumiri d-lui medic Gancevici, care ne-a recunoscut munca depusă în descoperirea depozitelor de zaharină și ne-a adus prilejul

pentru a nedecora și a ne fine o cuvântare despre meritele noastre ce le-am adus în interesul sanitar și a sănătății publice.

Mulțumim călduros d-lui dr. medic Gancevici pentru surpriza făcută și îl asigurăm că devotamentul nostru în îndeplinirea datoriei îl vom depune în toate ocaziunile cum am arătat.

Cu profund respect, Gh. Paulman, subcomisar cl. I-a.

Mica publicitate

Se caută un ucenic pentru tipografie și un ucenic pentru legătoria de cărți la tipografia A. Mureșianu: Branisce et Comp. Se cere ca ucenicii să aibă cel puțin 2 clase de liceu sau reșle.

Lemne de foc prima

se transportează la locuință 1000 kgr. 1100 Lei

Frații POLLAK telefon 106.

cromenzi se primesc și la diferite prăvălii din oraș. 2-2

Căștig zilnic Lei 300-400

poate avea ori ce persoană cu bune relațiuni în oraș și județ, fără a părăsi ocupațiunea obișnuită A se prezenta: Târgul Inului 28 la Casa de Credit a Agriculturitorilor. 50 1-3

De închiriat sau vânzare

Un corp de casă compus din 9 camere libere, două pivniți și patru closete, se poate face și o prăvălie pentru orice comerț, se poate construi și o fabrică pentru orice întreprindere plus trei locuri de casă cea 400 (patru sute) metri pătrați a 100-150 m. situată în strada Canalului în soatele fabricii de vicle „Scherg” Brașovul vechi. Libere de orice sarcină. Amatori se pot adresa la biroul d-lui avocat dr. Garoiu la Banca „Albina” Brașov. 2-3

Casa de vânzare Brașov, interiorul orașului Nr. Porții No. 39 Toți aici de închiriat local de prăvălie. Amănunte Mooser Strada gării 24. 44 2-3

Vând 7 vagoane porumb uscat din anul trecut, depozitate Brașov. Probe la dispoziție I. MAZILU, Tg. Cailor No. 15 Brașov. 46 1-3

Publicațiune

În vederea executării art. 4 din legea impozitului pe lux și c fra afacerilor Ministerul de finanțe a dispus clasificarea localurilor de consumație și de hoteluri din comunele urbane și din localități climatice balneare și anume:

1. Localuri cari n'ar fi clasificate încă și

2. acelea care de și se găsesc clasificate totuși se găsesc astăzi schimbate cu totul.

Prin urmare toți patronii ai cofetăriilor, restaurantelor, cafenelelor, berării or, cluburilor, bufetelor, casinourilor, bodegiilor, localurilor de consumație și de băuturi, ceainăriilor de lux, cabaretelor artistice, precum și hotelurilor de orice natură, villelor ce se închiriază nemobilate, și caselor unde se închiriază mai multe camere mobilate la pasageri fie cu ziua fie permanent — depe teritoriul județului Brașov sunt obligați a înainta în orașul Brașov la Administrația Financiară cel mult până la 20 Ianuarie 1927 o declarație cuprinzând următoarele elemente:

Numele exploatatorului, localitatea, strada și No. casei, felul localului, modul de exploatare, felul articolelor vândute sau tariful de închiriere a camerilor pentru hotelieri și categoria socială a clientilor.

Clasificarea se va face de o comisiune prevăzută de lege iar părțile vor fi citate.

Cei cari nu vor depune declarația cerută vor fi clasificați din oficiu.

p. Administrator financiar:

Ștefan Ștefănescu.

Șeful serviciului: 43 1-1 indescifrabil.

Stofe de Dame și Domni în prețurile de fabrică

Cu onoare îmi las voiie a aduce la cunoștință on. Public, că m'em despărțit de tovarășii mei Czink și Verză, și tot în localul acela, Târgul grăului No. 3, lângă Banca Românească, continui fosta afacere de modă și manufactură sub firma:

EMIL BOLOGA

Pe lângă articolele avute am introdus și toate noile dusele fabricelor de postav; Buhuși și PREJMER articole, care, se vând mai ieftin ca ori unde, în preț de fabrică. Trecutul meu în Brașov și experiența mea de peste 30 de ani, în această ramură de comerț, sunt garanția deplină a serviciului solid și conștiențios. Cercetați vă rog, magazinul meu, fără a fi obligați de a cumpăra și vă veți convinge atât de prețurile ieftine, cât și de calitatea ireproșabilă a mărfurilor mele.

Cu deosebită stimă:

EMIL BOLOGA.

42 2-0

MAGAZIN DE POSTAV ȘI ȘTOFE DE LANA

G. H. SOCI

Strada Porții No. 27 BRAȘOV, Strada Porții No. 27

Cu onoare îmi permit a aduce la cunoștința onoratului Public că am făcut încă la timp cumpărăturile în streinătate dela fabricile cele mai cunoscute. Pentru sezonul de toamnă și iarnă, sosesc zilnic noutăți din calitate: **stofe de costume, pardisii paltoane și uniforme pentru studenți** pe cari le pot vinde publicului cumpărător prin exploatarea bună a conjuncturei de valută cu adevărate prețuri ieftine. Vizitați magazinul meu fără obligație de cumpărare, ca să Vă puteți convinge personal de calitatea bună și prețurile extraordinar de ieftine a mărfurilor mele.

Cu deosebită stimă:

G. H. SOCI

933 19-30

Stofe de uniforme pentru elevi

Folositi-vă de ocazie 15% reducere

Stofe de uniforme pentru elevi

Folositi-vă de ocazie 15% reducere

Pentru Mănăstirea Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus

Apel către toți românii de bine din cuprinsul Țării românești.

Mănăstirile ortodoxe din cuprinsul țării noastre; prin focul credinței ce a ars neconținut pe altarul lor, prin cărțile eșite din tiparnițele susținute de ele au servit ca vetre luminoase de cultură spirituală și națională în mijlocul neamului nostru. În ele licărea lumina cărții sfinite și limba românească și călugări cucernici o treceau peste nedreptele granițe dela frați la frați. Evlavia vlădicească, domnească și boierească a presărat încetul cu încetul țara cu citorii, cari constituie pentru noi o comoară de monumente, cum nu se poate lăuda că le are alt popor.

Frații noștri din celelalte părți ale țării au multe mănăstiri vechi și frumoase, ridicate de către cucernicii voievozi de pe vremuri — în amintirea biruinței lor asupra vrășmașului; asemenea și vlădici evlavioși și boieri bogați în frica lui Dumnezeu, ca și în averi, și-au veșnicit numele lor ca citorii de mănăstiri în cartea neamului și în împărăția cerurilor.

Numai noi românii dreptcredincioși din părțile Ardealului, îndeosebi cei din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu nu avem astăzi nici o mănăstire, deși au fost și la noi zeci de mănăstiri în toate părțile și mai ales la poalele Carpaților, răsărite din evlavia jertfelnică a strămoșilor noștri. Amintesc între ele cea a Prislopului din țara Hațegului, care a fost zidită de un sfânt călugăr Nicodim, pe vremea lui Alexandru cel Bun, domn al Țării Românești, apoi mănăstirea ridicată de principiele Brâncoveanu Constantin la Sâmbăta de sus, în Țara Făgărașului, unde se găseau mai bine de 20 de mănăstiri, apoi la Geoagiu-de-sus, Rimeș și în alte părți.

Dar au urmat vremuri de cumplică vrășmășie și prigonire a credinței și a bisericii noastre dreptmăritoare. Așa împăratul dela Viena și cu toți papistașii lui s'au năpusit asupra poporului nostru din Ardeal, vrând cu sila să-l silească să se lăpăde de credința cea dreptmăritoare a Răsăritului și de biserica strămoșilor săi și să se dea în legea Papei, adică să se facă uniți (gr.-cat.) Dar fiindcă mănăstirile îndeosebi erau fortărețe de apărare a legii strămoșești și de împotrivire față de unirea cu credincioșii Papei, s'a dat poruncă ca toate mănăstirile să fie șterse de pe fața pământului. Astfel au fost arse mănăstirile de lemn, iar cele de piatră au fost dărâmate cu tunurile, cum a făcut generalul Bucow în părțile Făgărașului, pe la mijlocul veacului al 18-lea. Toți acei dușmani ai neamului nostru în întunecimea minții lor socoteau, că pot strica cu tunurile credința în Dumnezeu a strămoșilor noștri. Dar credința a rămas mai tare decât zidurile dărâmate și decât tunurile, în sufletele credincioșilor noștri, așteptând zile mai bune.

Și iată acele zile au sosit. Dumnezeu ne-a ajutat să trecem peste năcazurile cari au cernit zilele strămoșilor noștri și ne-au adunat pe toți „cei de-un sânge și de-o lege“ — sub sceptrul puternic al glorioșului și iubitelui nostru Rege Ferdinand I. Biruința neamului ne chiamă la datorie. Datori suntem să ne prosternem înaintea preamilosului Dumnezeu și din adâncul inimilor noastre să-i mulțumim pentru nemărginita sa iubire, cu

care de-alungul veacurilor ne-a ocrotit și să cinștim prin fapte amintirea înaintașilor noștri, cari nu s'au lăudat decât întru Domnul.

De mult port în sufletul meu gândul să găesc și în părțile ardelene ale țării noastre, un loc sfințit prin rugăciune, un lăcaș de cucernicie și de închinare a sufletelor pentru Dumnezeu. Acest gând mi-a luminat cugetul și m'a povățuit să zidesc împreună cu tot poporul meu dreptcredincios o sfântă mănăstire, din care să nu se mai curme ruga sfântă și cântarea evlavioasă, la care să a-lunge creștinii noștri în năcazurile lor și din care să se răspândească lumina lui Hristos pentru întreg poporul românesc.

M'am gândit să ridicăm din ruine sfânta mănăstire a lui Brâncoveanu Constantin, boier vechiu și domn creștin așezată deasupra satului Sâmbăta-de-sus, județul Făgăraș, în mijlocul codrului verde de brad „pe un picior de plaiu“ — pe-o adevărată gură de raiu.

În vara trecută cu cheltuială de câteva sute de mii Lei am desgropat vechea mănăstire din ruine și am purces la clădirea din nou a părților dărâmate și am așezat-o sub coperiș. În primăvara viitoare urmează să facem celelalte lucrări pentru a o isprăvi și a clădi din nou împrejurul ei chiliile pentru călugări și pentru așezămintele pe cari voim să le adăpostim în cuprinsul mănăstirii.

Dorința mea este să așez în sf. Mănăstire de acolo o tiparniță, care să scoată la lumină cărți de zidire sufletească pentru poporul nostru credincios, tot acolo voiu adăposti bătrânii preoți, cari vor să-și petreacă zilele din urmă ale pământeștii

lor vieți în rugăciune și reculegere și în sfârșit voiesc a face o școală de călugări cucernici, cari să ducă prin râvna și popoveduirea lor cuvântul mântuirii în mijlocul poporului nostru (misionari.)

Pentru ducerea la îndeplinire a acestui plan mareț al zidirii și înlocuirii sf. Mănăstiri dela Sâmbăta-de-sus precum și a așezămintelor legate de ea, avem nevoie de sume mari de bani, cari se urcă la multe milioane.

Dorind ca acest locaș de închinare creștinească să se ridice din jertfa curată a fiecărui român din cuprinsul țării noastre binecuvântate de Dumnezeu, facem apel la toți credincioșii bisericii noastre și-i rugăm să contribuie cu obolul lor după îndemnul apostolului Pavel: „Fiecare precum se îndură cu inima, nu din părere de rău, sau de silă, că pe dătorul de bunăvoie îl iubește Dumnezeu“. (II. Cor. 9, 7).

Cei ce vor dărui cel puțin 1000 (una mie) Lei vor fi scriși în cartea de pomelnice a sf. Mănăstiri și pentru aceștia se vor face rugăciuni către Tatăl cel cereș în fiecare an la ziua hramului, iar cei ce vor dărui dela 10.000 (zece mii) Lei în sus vor fi înscrși între citorii sf. mănăstiri și vor fi pomeniți la fiecare sf. liturgie.

Nădăjduim, că cuvântul nostru arhieresc va afla răsunet la toți fii buni și credincioși ai bisericii noastre și va aprinde din nou în sufletele lor flacăra credinței și a dragostei jertfelnice pentru buna podoabă a casei lui Dumnezeu și vor grăbi cu obolul lor cu mic cu mare, ca să pună o cărămidă la înfăptuirea acestui mareț locaș, căci suntem convinși că neamul nostru azi, mai mult ca oricând are lipsă de astfel de așezăminte de închinare a sufletelor către Dumnezeu și pentru promovarea vieții religioase în mijlocul poporului nostru.

Sibiu, la 28 Decembrie 1926.

Cu arhieresci binecuvântări:
Nicolae,
Mitropolitul Ardealului

INFORMATIUNI

A. S. R. Principele Moștenitor Mihai pleacă mâine în Itala spre a petrece câteva săptămâni la mare. A. S. R. Principeasa Elena după ce-l va instala, se va înapoia în țară.

Falsificarea vinurilor. Din analizele făcute la laboratorul de chimie al statului s'au găsit în lași 166 de probe de vinuri falsificate. Numeroși cârciumari au fost amendați.

Lipsă de apă. Afară de Brașovul vechiu și Blumenau, rețeaua apeductului se va închide și în orașul interior până la înălțimea pieței, până la altă dispoziție, începând de azi dela orele 10 scara până la orele 5 dimineața.

Serbarea centenarului Beethoven. Atragem din nou atențiunea publicului asupra concertelor din zilele de 15, 16 și 18 Ianuarie, cari au loc în aula liceului Honterus.

În Tokio au murit în zece zile 690 persoane, în majoritate copii, îmbolnăviți de gripă.

Farmacii de serviciu. În timpul dela 15—29 Ianuarie vor face serviciu destul amiază, noapte și în Dumineci farmaciiile F. Stenner la „Leul de aur“ str. Porții 21 și Gh. Cuțeanu la „Steaua“ din strada Lungă 5.

Scad nașterile în Germania. După ce ziarele germane au brodat atâtea știri fanteziste pe chestia reducerii nașterilor și prin urmare a scăderii populației în Franța, le-a venit și Nemților rândul. Ziarul „Prager Presse“ primește din Berlin următoarea telegramă: Ministrul de interne Kūlz va prezenta în curând parlamentului un memoriu privind la pericolele extraordinare ce rezultă din scăderea tot mai amenințătoare a numărului nașterilor.

Asociația medicilor, filiala Brașov, dorința de a înființa o „Societate de salvare“ în localitate pentru a veni în ajutorul numeroaselor accidente și cazuri de boală cât și transportarea lor în condițiuni umanitare și conform cerințelor științifice moderne, a decis să aranjeze un bol pentru formarea unui primfond spre realizarea nobilului scop ce-l urmărește.

Fiind interesați în această chestiune toți cetățenii fără deosebire, credem că acest bol va fi unul din cele mai reușite prin sprijinul larg al tuturor naționalităților din oraș și județ.

Societatea academică „România Jucă“ din Viena, și-a ales pentru semestrul de iarnă 1926-27, următorul comitet: Președinte Mihail Tanco, vicepreședinte Dimitrie Costea, secretar general Teodor Cicale, Casier Marius Sturza, bibliotecar Conte Carol Wassilko, econom Ioan Frențiu-Todan, censori, Ioșif Crăciunel și Marius Popovici.

În sfârșit „precădere“ desființată

O măsură care pune capăt unei mari afaceri personale.

O știre bună: desființarea vagoanelor cu precădere la cfr.

Pentru care cunoștea starea extrac dinar de revoltătoare pe urma centralizării dirigerii vagoanelor la București — măsura luată înseamnă mai mult de cât proiectele de reformă a căilor ferate ce ni s'au prezentat.

Vagonul cu precădere, grupa I, grupa II-a etc. a fost posibilitatea exploatarei nevoilor publice de către o grupă restrânsă de oameni dela Direcțiunea generală cfr. la care se concentrase dirigerii vagoanelor.

Precădere permitea ca acelaș individ să aibă în 10 gări câte un vagon pe zi — pentru uzul casnic, cum se zicea la fie-care vagon. — Ast-fel că d-l Ionescu expedia din 10 stațiuni diferite 10 vagoane cu lemne de foc d-lui Ionescu București — pentru uzul casnic (grupa I-a).

Sistemul aducea venituri enorme aceluia care dirijau vagoanele. Iar atunci când încărcările, din întâmplare se normalizau o vreme — se aplica sistemul dirigerii vagoanelor goale ast-fel în cât în câte-va zile criza de vagoane era din nou declarată.

S'au văzut trenuri de vagoane goale ce puteau fi imediat în-

cărcate — circulând sute de klm. dela stații depărtate ca să servească anumți clienți. De pildă: la Târgoviște soseau vagoane descărcate dela gățile superioare și puteau fi încărcate imediat cu lemne de foc. Încărcătorii cereau vagoane șeful de gară. Acesta, era însă pus în imposibilitate să dea un singur vagon, deoarece trenul întreg de vagoane goale trebuia să se ducă la Pitești și Costești să se încarce. Un ocol ridicol dacă nu ticălos făcând să circule vagoanele goale distanțe însemnate când, printr'o chibzuită dirigerie, transporturile se puteau face mult mai bine prin simpla măsură de-a lăsa șefilor de stații latitudinea de-a se servi de vagoanele goale în ordinea mărfii înscrși la gări.

Măsura pe care a luat-o subsecretariatul de stat de cfr. de-a decentraliza dirigerii vagoanelor, iar transporturile să se facă în ordinea înscrșierii, adică în ordinea depunerii scrisorilor de trăsură în stațiile de încărcare (măsură probată și cu bune rezultate înainte de războiu) — ca și măsura desființării „precăderii“ la dirijarea vagoanelor, credem că vor avea urmări fericite și vor fi un pas înainte spre o mai bună administrare la cfr.

Dela Prefectura Poliției

Buletin informativ

Furturi. Șoferul Geza Sigismund a furat lui Nicolae Folosea obiecte automobiliste în valoare de 1575 lei, pe cari le-a vândut șoferului Ioan Broboc. Ambii cu actele dresate au fost înaintați parchetului.

— Locuitorului Emil Pop din Str. Neagră Nr. 15 i-s'a furat de pe dreptele casei o statueta în valoare de lei 10.000. Cazul se cercetează.

— Indivizii Ban Nicolae și Bartisi Ștefan ambii din Brașov au fost înaintați Parchetului cu actele dresate pentru faptul de furt săvârșit în dauna croitorului Tufony din Brașov în valoare de 26 mii lei.

— Individul Eruss Ferentz a fost înaintat Parchetului cu actele dresate pentru faptul de furt săvârșit în dauna Cafenelei „Coroana“ în valoare de lei 2300.

Copilă opărită. Copila Ilonka în vârstă de 3 ani, fiica locuitorului Bela Kocsis din localitate s'a opărit cu apă fiartă pe întreg corpul. După câteva ore a decedat. Cauza e neglijența părinților.

Amendați. Șoferul Szabo Andrei conducătorul automobilului Nr. 141 Tgs., a fost amendat cu suma de 3000 lei pentru că n'a avut placă prevăzută cu No. de ordine în față și pentru că a staționat în Piața Libertății întreprind circulația.

— Zidarul Puiu Dumitru a fost amendat cu suma de 300 lei pentru că a ținut în locuința sa o întrunire publică, predicând despre religie fără a avea preabilitatea autorizațiune a acesteia întruniri.

— Măcelarul Zegelstein Izrael a fost amendat cu suma de 300 lei pentru că a transportat carne cu căruța fără a fi acoperită cu pânza.

— Ratz Ioșif a fost amendat cu suma de lei 400 pentru că a ținut o servitoare fără a o anunța la biroul servitorilor și fără a-i scoate conducția prevăzută de lege.

Știri din streinătate

Concentrări de trupe sovietice la granița Lituană și Poloneză. Zicările acestea s'au ivit în presa poloneză și în cele străine și i ele alarmante în privința concentrării a câtorva corpuri de armată sovietice la granița lituană și poloneză. S'a scris că cercurile militare sovietice pregătesc o ofensivă contra Lituaniei și chiar contra Poloniei. Și că partizanul acțiunii militare este însuși Vorosilov, comisarul războiului. În prezent însă mai multe ziare poloneze anunță că știrile asupra concentrării de trupe la granița Lituană și cea Poloneză nu corespund adevărului (fiind răspândite de presa germană în scop de a se sprijini afirmația că forțele germane din Prusia orientală servesc ca un zid de apărare contra pericolului bolșevic.

Electricizarea Rusiei. În Rusia se lucrăză la realizarea planului de electricizare elaborat și aprobat în 1920. Acest plan cuprinde menajarea următoarelor stațiuni electrice: Kașirsk și Satursk pentru regiunea Moskovci, Kiselevsk pentru regiunea munților Ural, Krasni, Octibr și Volhovstroi pentru Leningrad, Balachnin pentru Njmi Novgorod și Sierovsk pentru regiunea cursului inferior al Donului. Primele 4 din aceste stațiuni s'au în funcțiune. Cea dela Volhov este aproape terminată și va fi cea mai puternică centrală electrică din Rusia. Construcțiunea celorlalte stațiuni progresează rapid. Nu de mult comitetul economic sovietic a aprobat un plan de electricizare pentru viitorii 5 ani. După acest proiect, energia stațiilor locale, care este astăzi de 340.000 KW. va fi în 1931 de 754.000 KW, și acea a stațiilor care furnizează energie electrică industriei într'o cifră de 750.000 KW. va fi urcată la un milion KW.

În școala de dans F. Izsák (Gemeinbeveien) începe cursul comențatorilor la 19 Ianuarie a.c. Inscrierile se pot face zilnic Str. Castelului No. 110 și seara la școală. 47 I—2